

Inhoudsopgave

1.1	Stichting	1
1.2	Stichting Administratie Kantoor (STAK)	3
1.3	Naar buitenlands recht opgerichte vennootschappen	4
1.4	Trust	6
1.5	Angelsaksische Trust	8

1.1 Inleiding

In dit document worden enkele soorten entiteiten uitgelicht. Deze entiteiten zijn uitgekozen omdat zij in de financiële sector worden gezien als entiteiten die zorgen voor een verhoogd risico. Dit is met name omdat dit entiteiten zijn die de werkelijke eigendom kunnen afschermen. Allereerst wordt beknopt uitgelegd wat de entiteit is. Vervolgens wordt uiteengezet welke risico's de entiteit met zich meebrengt voor een bank. Ten slotte worden suggesties gedaan voor vervolgvragen die de bank kan stellen.

Belangrijk om te weten is dat dit document geschreven is vanuit het perspectief van de financiële sector, niet vanuit de opsporing. De vervolgvragen zijn dan ook ter inspiratie en zijn niet altijd van toepassing.

1.2 Stichting

Wat is een Stichting?

Een Stichting is een rechtspersoon, een organisatie die erop gericht is een bepaald doel te verwezenlijken. Een Stichting mag winst maken, maar de uitkering hiervan moet haar doel, zoals omschreven in de statuten, ten goede komen. Veelal betreft het een ideëel of sociaal doel. Een Stichting moet worden opgericht bij notariële akte.

Waarom verhoogd risico?

Bij een stichting is niet altijd even duidelijk wat het daadwerkelijke doel is en of er (in de meest ruime zin) sprake is van één of meer begunstigen. Bij stichtingen met een ideëel of sociaal doel spelen diverse aspecten een risico-verhogende rol. Het gaat hierbij om herkomst vermogen, rol en bevoegdheden bestuurders, en aanwending van de middelen.

Voorbeelden van verdiepingsvragen bij het vervolgonderzoek

- Wat zijn de bevoegdheden van de bestuurders?
- Hoe ziet de balans van de stichting eruit?
- Is er sprake van begunstigen (aan wie komen winst (overschotten) of liquidatie uitkeringen toe)?
- Is er sprake van een ANBI1 beschikking bij stichtingen met een ideëel of sociaal doel?
- Zijn de Binck rekeningen/producten passend bij het doel van de stichting (vrije belegbare middelen)?

1.3 Stichting Administratie Kantoor (STAK)

Wat is een STAK?

Een STAK is een Stichting met een speciaal doel, namelijk het beheren en certificeren van aandelen. Een STAK wordt opgericht (bij notariële akte) om juridisch eigendom (= stemrecht) en economisch eigendom (=winstrecht) los van elkaar te koppelen.

Een van de redenen om voor een STAK constructie te kiezen kan estate planning zijn, of het anonimiseren van de aandeelhouders (UBO's) achter een vennootschappelijke structuur. De BV-aandelen zijn in handen van de STAK, die voor deze aandelen certificaten uitreikt. De STAK is na certificering aandeelhouder geworden van de onderliggende BV('s) en kan hierbij het stemrecht op de aandelen hebben voorbehouden (dit is niet altijd het geval). Hierdoor is de STAK stemgerechtigd in de Algemene Vergadering van Aandeelhouders. Het stemrecht op de aandelen wordt uitgevoerd door het bestuur van de STAK (feitelijke zeggenschap).

De houders van de certificaten zijn de 'certificaathouders' (ex-aandeelhouders) en hebben (in de meeste gevallen) alleen recht op dividend (economisch eigendom). De certificaathouders kunnen natuurlijke personen en/of rechtspersonen zijn. Ditzelfde geldt ten aanzien van de bestuurders van de STAK. Over het algemeen zijn de activiteiten van een STAK beperkt tot het certificeren van aandelen (vaak ook van slechts één vennootschap).

Waarom verhoogd risico?

Door gebruikmaking van een STAK wordt de eigendoms- en zeggenschapsstructuur minder transparant. De economische eigenaren kunnen afwijken van de juridisch eigenaren waarbij het niet altijd even duidelijk is waarom voor deze constructie gekozen is en wat de relatie is tussen de certificaathouders en het bestuur van de STAK.

Bovendien zijn de achterliggende certificaathouders niet zichtbaar waardoor er een hoge mate van anonimiteit kan ontstaan.

Voorbeelden van verdiepingsvragen bij het vervolgonderzoek

- Waarom is er voor een STAK in de structuur gekozen?
- Wat is de relatie tussen de bestuurders van de STAK en de certificaathouders?
- Heeft de STAK wel of niet het stemrecht op de gecertificeerde aandelen voorbehouden?
- Heeft de STAK overige/andere activiteiten?
- Heeft de STAK de aandelen in meerdere vennootschappen gecertificeerd?

1.4 Naar buitenlands recht opgerichte vennootschappen

Buitenlandse vennootschap (zonder vestiging in Nederland):

Bij het subject kan een entiteit betrokken zijn die naar buitenlands recht is opgericht en aldaar (feitelijk) gevestigd is en haar statutaire zetel heeft. Hieronder volgen veel voorkomende buitenlandse (rechts)figuren en de Nederlandse equivalent:

Buitenlandse (rechts)vorm	Vergelijkbare Nederlandse (rechts)vorm
Public Listed Company (PLC) Incorporated (Inc) Société Anonyme (SA)	Naamloze Vennootschap
Limited (Ltd) Limited Liability Company (LLC) Gesellschaft mit beschränkter Haftung (GmbH) Kommanditgesellschaft (KG) Besloten Vennootschap met Beperkte Aansprakelijkheid (BVBA) Société à responsabilité limitée (S.a.r.l)	Besloten Vennootschap
Limited Liability Partnership (LLP) Limited Partnership (LP) Burgerlijke maatschap	CV / Maatschap

Het kan ook een entiteit betreffen welke naar buitenlands recht is opgericht, echter (feitelijk) gevestigd in Nederland is (met Nederlandse KvK inschrijving) waarbij de statutaire zetel gevestigd is in het land van oprichting. De onderneming is dan niet meer actief in het land van oprichting. In bepaalde gevallen bestaan er nog wel administratieve verplichtingen in het land van oprichting waarvoor een lokale vertegenwoordiger is aangesteld. Daarnaast is het ook mogelijk dat er in Nederland een branche of zogenoemde ‘vaste inrichting’ gevestigd is. Hiervan is sprake wanneer de entiteit zelf niet in zijn geheel verplaatst is naar Nederland, maar wel in Nederland vertegenwoordigd is en een Nederlandse KvK inschrijving heeft. Dit vaak naast de lokale inschrijving in het land van oprichting.

Waarom verhoogd risico?

Een naar buitenlands recht opgerichte vennootschap heeft in de eerste plaats een in het land van oprichting gelegen statutaire zetel. Hierbij geldt het buitenlands vennootschapsrecht als uitgangspunt, waarbij soms verschillen kunnen bestaan ten opzichte van vergelijkbare vennootschappen opgericht naar Nederlands recht. Een voorbeeld hiervan is het fenomeen ‘nominee shareholder’¹. In beginsel is het hebben van nominee shareholder(s) niet toegestaan voor Nederlandse subjecten. In sommige landen (jurisdicties) is het soms echter een verplichting om minimaal één lokale nominee shareholder aan te stellen. In andere gevallen kan er sprake zijn van een lokale vertegenwoordiger in de vorm van een ‘Registered agent’ of een Proxy holder. Door de hiervoor genoemde situaties is het niet altijd even duidelijk wie welke bevoegdheid, zeggenschap en eigendom heeft in de structuur (UBO lijn).

Voorbeelden van verdiepingvragen bij het vervolgonderzoek

- Zijn er bijzondere soorten aandelen uitgegeven (zoals nominee shares) en zo ja, hoeveel?

¹ Een nominee shareholder kan een natuurlijk persoon of rechtspersoon zijn die 'in naam' eigenaar is van aandelen, als zodanig geregistreerd staat en ook naar buiten toe optreedt. Dit ten behoeve van de ‘werkelijke aandeelhouder’. Een van de redenen voor het aanstellen van een nominee shareholder kan zijn het verhullen van de werkelijke aandeelhouder.

- Wat zijn de rechten aan deze bijzondere aandelen en hoe verhouden deze aandelen zich ten opzichte van het 'gewone' aandelen kapitaal?
- Waarom is er sprake van een lokale vertegenwoordiger/adres en wat is de precieze dienstverlening?
- Wie/welke partij verleend de betreffende diensten?
- Wat zijn de bevoegdheden van deze partij?

1.5 Trust

Wat is een Trust?

Het begrip 'Trust' kan op verschillende manieren in het CDD proces voorkomen en er worden ook meerdere typen relaties mee aangeduid. In alle situaties vraagt 'Trust' om extra analyse omdat de inherente compliance risico's hoger zijn. Deze risico's en de te nemen maatregelen verschillen echter per type relatie. Om verwarring te voorkomen zijn er daarom 3 verschillende 'Trust' begrippen gedefinieerd:

1. Trustkantoor (TK): Een trustkantoor wordt ook wel Corporate Service Provider (CSP) genoemd. Dit zijn financiële dienstverleners die andere concerns faciliteren door entiteiten in deze concerns een fysiek vestigingsadres te geven, en vaak aanvullend door voor deze entiteiten ook bestuurs-, beheer en management taken te vervullen. Het uitgangspunt hiervoor vormt het creëren van fiscale substance (voldoende aanwezigheid en vertegenwoordiging in het fiscale vestigingsland). Een TK kan een Nederlands TK zijn of een buitenlandse TK. Binnen Binck zijn alleen Nederlandse TK's toegestaan met een Nederlandse trust vergunning (uitgegeven door DNB). De onder DNB-toezicht staande TK's zijn te raadplegen via het register van DNB.
 - a. Register DNB: zie [hier](#)
2. Trust Doelvennootschap (TDV): Dit zijn rechtspersonen of vennootschappen waaraan de trustdiensten worden verleend. Onder trustdiensten worden onder meer verstaan; het verlenen van statutaire bestuurders, domicilie, administratieve werkzaamheden (opstellen jaarrekeningen), juridische dienstverlening, etc. De achtergrond van deze holding-, financierings-, of royalty-maatschappijen is o.a. het ontbreken van een bronbelasting op rentebetalingen en royalty's, de deelnemingsvrijstelling, het netwerk van belastingverdragen en het rulingbeleid³ of de speciale internationale investeringsverdragen zoals Bit4 waar Nederland onderdeel van is. Daarnaast kan asset protection (het veiligstellen van activa tegen crediteuren) of anonimisering een reden zijn. Kenmerkend voor TDV's zijn (niet uitputtend):
 - De betrokkenheid van een Trustkantoor
 - Geen fysieke (operationele) activiteiten in het land van vestiging, alleen financiële stromen zoals leningen, investeringen, royalty's etc. (bestuurs- en aandeelhoudersbesluiten worden veelal wel genomen in het betreffende land van vestiging)
 - Over het algemeen buitenlandse aandeelhouders opgenomen.
3. Angelsaksische Trust: zie onderdeel 'Angelsaksische Trust' hierna.

Waarom verhoogd risico?

Trustkantoor (TK): Dienstverlening door een TK kan een verhoogd risico op reputatieschade opleveren of zelfs betrokkenheid bij witwassen of terrorisme financiering. Vooral de kleinere TK's leveren een verhoogd risico op. Dergelijke kantoren zijn gemiddeld vaker betrokken bij fiscale structuren die zich op het randje - of eroverheen - van legale fiscale structurering bevinden. Met enige regelmaat verschijnen er berichten over trustkantoren die betrokken zijn bij vorengenoemde activiteiten, dan wel meewerken/faciliteren van het verhullen van bijvoorbeeld buitenlandse PEP's welk in verband worden gebracht met corruptie en fraude. Hierbij zij opgemerkt dat ook de grotere kantoren met enige regelmaat negatief in het nieuws komen. Dit komt ook deels omdat de trust sector al enige tijd onder vuur ligt (zowel politiek als maatschappelijk). Een voorbeeld hiervan zijn de Panama Papers, Paradise Papers en de parlementaire enquête van 2017. Trust Doelvennootschap (TDV): Een vennootschap die onder het beheer van een trustkantoor valt heeft over het algemeen geen feitelijke ondernemingsactiviteiten. In verreweg de meeste gevallen gaat het om een holdingmaatschappij waarbij de uiteindelijke aandeelhouders in het buitenland

gevestigd zijn. Meestal is er een fiscaal motief voor deze manier van structureren. Deze holdingmaatschappij wordt gebruikt om geldstromen te structureren. Hier geldt dan ook een verhoogd risico ten aanzien van de herkomst van vermogen. Dit vermogen kan voortkomen uit (groeps)leningen en/of inkomsten uit de onderliggende werkmaatschappijen. Beide aspecten dienen in voldoende mate meegenomen te worden in het CDD onderzoek. De achtergrond voor de groepsstructuur en waarom gebruik wordt gemaakt van een TK dient ook voldoende duidelijk en onderbouwd te zijn. Daarnaast kan het ook zijn dat een TDV gebruikt wordt om de achterliggende aandeelhouders te verhullen/ te anonimiseren. Hierdoor kan het lastig zijn om vast te stellen hoe de verdeling van zeggenschap en eigendom geregeld is. Ook dient voldoende te zijn vastgesteld of het trustkantoor (TK) (feitelijke) zeggenschap heeft over de TDV. Naast bovenstaande risico verhogende factoren gelden ook de verhogende risico factoren genoemd bij onderdeel TK.

Voorbeelden van verdiepingsvragen bij het vervolgonderzoek

- Zijn er negatieve signalen ten aanzien van het TK?
- Heeft het TK een geldige DNB vergunning voor de Wtt diensten?
- Waarom wordt er gebruik gemaakt van een TK door de TDV?
- Wat zijn de bevoegdheden van het TK ten aanzien van de TDV?
- Is de (feitelijke) zeggenschap en het eigendom duidelijk?
- Wanneer fiscale redenen als achtergrond voor de manier van structureren worden aangedragen, dan zou een onderliggend fiscaal advies opgevraagd kunnen worden.

1.6 Angelsaksische Trust

Wat is een Angelsaksische Trust?

Bij een Angelsaksische Trust is een deel van het vermogen van een natuurlijk persoon zo afgescheiden, dat deze geen juridisch eigenaar meer is. De Angelsaksische Trust heeft naar Nederlands recht geen rechtspersoonlijkheid/rechtsbevoegdheid; het is zelf geen entiteit, maar een overeenkomst. Let wel, voor Angelsaksisch recht heeft een trust wel rechtspersoonlijkheid. De Trust is een rechtsverhouding (naar Anglo-Amerikaans Recht) die ontstaat indien de insteller/oprichter van de Trust (de Settlor, ook wel genaamd Grantor of Trustor) vermogensbestanddelen overdraagt aan een beheerder (de Trustee) die dit vermogen gaat beheren ten behoeve van één of meer begunstigden (de zogenaamde Beneficiaries). De Settlor kan ook zelf de begunstigde zijn. Doordat de Settlor het vermogen overdraagt aan de Trustee wordt de Trustee de juridisch eigenaar van het vermogen; de Beneficiaries hebben als begunstigden een economisch eigendom/recht. De Trustee en de Beneficiaries kunnen een natuurlijk persoon of een rechtspersoon zijn. Trust-structuur biedt veel privacy vanwege het feit dat Trusts niet geregistreerd zijn in een publiek register, in tegenstelling tot bijvoorbeeld bepaalde vennootschapsstructuren.

Waarom verhoogd risico?

Een trust wordt over het algemeen gebruikt om vermogensbestanddelen over te dragen, dan wel uit het zicht te houden. Dit brengt met zich mee dat de structuur niet transparant is omdat de UBO niet zichtbaar is in openbare bronnen. Dit verhoogt onder andere het risico op belastingontduiking, corruptie en witwassen.

Doordat de achterliggers (UBO's) namelijk moeilijk traceerbaar zijn en vermogensbestanddelen "schijnbaar" niet meer toebehoren aan de Settlor vormt de trust figuur een aantrekkelijke optie voor de genoemde risico activiteiten.

Voorbeelden van verdiepingsvragen bij het vervolgonderzoek

- Wat is de reden dat de achterligger(s)/Settlor voor een trust gekozen hebben?
- Zijn de vermogensbestanddelen welk zijn ingebracht in de trust ook kenbaar gemaakt bij de betreffende belastingautoriteiten?
- Betreft het een revocable of een irrevocable trust?
- Wat zijn de bevoegdheden van de Trustee?
- Is er een duidelijke Beneficiary?
- Is er negatieve berichtgeving gevonden ten aanzien van de Trustee?
- Is er naast de 'Trust Deed' ook sprake van een 'Letter of Wishes' of anderszins stukken/documenten die relevant (kunnen) zijn (denk aan sideletters etc.)?